

dan Embedsmand i disse Tider, hvor man altid mistænker Folk for at gøre sig egen Fordel, bedst tjent med at faa sin Løn for det Arbejde, han skal udføre, saa at ingen i den Henseende kan sige, at han gør sig Fordel paa Statens Bekostning. Det er jo den Anke, man hører den ene Gang efter den anden, at Arkitekterne, naar de skulle gøre et Overslag til en Nybygning eller til Restaurering af en ældre, søge at faa Summen sat saa højt op som muligt for at faa saa meget mere Fortjeneste af det. Jeg siger, det kan være med Urette, det bliver sagt, men det bliver sagt, og vedkommende Embedsmænd ere bedst tjente med, at dette ikke kan ske.

Det ærede Medlem (Niels Rasmussen) var inde paa, at det var ikke sikkert, selv om man fik den her foreslaaede Ordning, at man derved vilde faa mere Ensartethed ind i vore Byggeforetagender, end man har nu. Ja, det skal jeg ikke strides med det ærede Medlem om, men det forekommer mig dog i alt Fald, at naar man gennem Direktoratet kan øve Indflydelse paa hele vort offentlige Bygningsvæsen, vil dette ogsaa være i Stand til at skaffe noget mere Ensartethed ind i Forholdene. Hvorvidt denne Ensartethed nu er heldig eller ikke, det er jo ikke saa meget det, det drejer sig om. Ensartetheden maa vel snarere ses under det Synspunkt, at det bliver Ensartethed i Arbejdets Udførelse, saaledes at man fik den størst mulige Besparelse gennemført alle Vegne. Jeg ved meget godt, at naar man kræver Besparelser paa Statens Byggeforetagender, siger man: Ja, man skal dog huske paa, at der bliver bygget saa meget bedre, end andre bygge. Jeg vil indrømme, at ofte bliver der bygget godt og solidt, men der findes dog ogsaa Tilfælde, hvor Bygningerne kunne slaa Revner. Gaar man blot ind i Sidebygningen her, ser man dog, at det, Staten her har opført, har ikke været mere solidt, end at det ogsaa har kunnet slaa en Revne hist og her ligesom private Bygninger.

Naar Ministeren nu kan opnaa at faa dette Lovforslag gennemført og ligeledes faa Held til at faa det ført ud i Livet paa en praktisk Maade, hvad jeg gaar ud fra, han vil være i Stand til, saa gør jeg mig Haab om, at man derved vil være inde paa en Vej, der virkelig fører til Besparelse og ogsaa skaffer noget mere Ro i Sindene ude i Befolkningen, saa at den Tale kan ophøre, at naar Staten skal

bygge, koster det alt for mange Penge. Med disse Ord anbefaler jeg Lovforslaget, som det foreligger, til Tingets Velvillie.

Christiansen: I al Almindelighed forekommer det mig, at det, der ligger til Grund for dette Forslag, er godt; jeg synes, at Rammerne for det tyde paa, at der gennem Vedtagelsen af det vil komme mere Plan ind i de Forhold, som Forslaget omhandler, og derfor er jeg meget godt tilfreds med det. Men der er dog nogle Bemærkninger, jeg finder Anledning til at gøre.

Jeg skal da sige, at jeg er enig med det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) i nogle af de Betragtninger, han anstillede, specielt om, hvilken Uddannelse Direktøren skal have, idet jeg ganske vist har læst Lovforslaget saaledes, at jeg forudsætter, at det skal være en akademisk uddannet Arkitekt, altsaa en bygningskyndig Mand. Det er vel ikke Meningen, forudsætter jeg, at man her skulde ind paa lignende Forhold, som vi have været inde paa i tidligere Tid. Jeg minder om, at vi en Gang her i vor By havde en gammel Soldat til at administrere Frederiks Hospital og være dettes øverste Leder. Hvis man tilsigter eller tænker sig noget saadant, er det vist ligegyldigt, hvordan man i øvrigt bygger Rammerne op, thi saa tror jeg, at der vil komme et meget daarligt Samarbejde i Stand.

Med Hensyn til Lønningerne udtalte det samme ærede Medlem, at det forekom ham, at de Lønninger, der ere ansatte for Bygningsinspektørerne, ere ret lave, specielt paa Begyndelsestrinene, og at disse Inspektører, for saa vidt de ere i en fremskreden Alder allerede nu, først i en meget sen Alder ville opnaa en virkelig ordentlig Løn. Jeg er for saa vidt ogsaa enig med det ærede Medlem deri, idet jeg meget godt kunde tænke mig, at man havde færre Stigninger og en deraf følgende højere Begyndelsesløn. Men min Betragtning hænger ganske vist sammen med, at jeg ikke billiger den Affattelse, § 4 har faaet. Der staar i § 4, at „Bygningsdirektøren maa ikke udenfor den ham i Følge nærværende Lov paahvilende Gerning yde Bistand mod Vederlag ved noget Bygningsarbejde“, og saa tilføjes der, at „Bygningsinspektører og Konduktører maa kun paatage sig privat Arkitektarbejde i det Omfang, som Bygningsdirektøren finder foreneligt med Statstjenestens Tarv“. Dette sidste Punktum i denne lille-